

Article Type: Article

Pudhumaipithan's Contribution to the Development of Tamil Prose - Based on Short Stories

Sudhakaran Vidhurshiya*

Coordinator, The Open University of Sri Lanka, Batticaloa Region, Sri Lanka.

* Correspondence: vithuu99@gmail.com, Tel: +94756689408

Received: 22-12-2025; **Revised:** 24-01-2026; **Accepted:** 27-01-2026; **Published:** 01-02-2026

Abstract: The Tamil literary landscape underwent a significant transformation in the early twentieth century. Tamil prose, which until then had been exclusively handled by scholars and academics, evolved into the language of the common people and an artistic form with the emergence of modern journals. At the forefront of this artistic revolution was Pudhumaipithan, whose given name was C. Viruthachalam. Through the Manikodi journal, he provided a new direction and momentum to Tamil prose. His short stories were not merely storytelling tools but served as sharp instruments that exposed the decaying aspects of society and the dark recesses of the human mind. Notably, he broke away from the traditional sentence structures prevalent in Tamil prose to introduce a "leapfrogging style" influenced by English literary traditions. He elevated Tamil prose to an international standard through his use of regional dialects, the stream of consciousness technique, social realism, and the reinterpretation of myths. This research paper explores in detail Pudhumaipithan's multifaceted contributions to the evolutionary development of Tamil prose based on his short stories.

Keywords: Pudhumaipithan, Tamil Prose, Manikodi Movement, Short Story, Realism, Regional Dialect, Mythological Reinterpretation, Stream of Consciousness Technique.,

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் புதுமைப்பித்தனின் பங்களிப்பு -

சிறுகதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டது.

* சுதாகரன் விதூர்சியா, ஒருங்கிணைப்பாளர், திறந்த பல்கலைக்கழகம்,

மட்டக்களப்பு பிராந்தியம், இலங்கை.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழ் இலக்கியத் தளம் ஒரு பெரும் மாற்றத்தைச் சந்தித்தது. அதுவரை பண்டிதர்களாலும், கல்வியாளர்களாலும் மட்டுமே கையாளப்பட்டு வந்த தமிழ் உரைநடை, நவீன இதழ்களின் வருகையோடு சாமானிய மக்களின் மொழியாகவும், ஒரு கலை வடிவமாகவும் உருமாற்றம் பெற்றது. இந்தக் கலைப் புரட்சியின் முன்னணியில் நின்றவர் சொ. விருத்தாச்சலம் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட புதுமைப்பித்தன். மணிக்கொடி இதழின் வழியாகத் தமிழ் உரைநடைக்கு ஒரு புதிய திசையையும், வேகத்தையும் வழங்கியவர் இவர். இவரது சிறுகதைகள் வெறும் கதை சொல்லும் ஊடகமாக அன்றி, சமூகத்தின் அழகிய பகுதிகளையும், மனித மனத்தின் இருண்ட மடிப்புகளையும் தோலுரித்துக் காட்டும் கூர்மையான ஆயுதங்களாகத் திகழ்ந்தன. குறிப்பாக, தமிழ் உரைநடையில் அதுவரை நிலவி வந்த மரபுவழிப்பட்ட வாக்கிய அமைப்புகளை உடைத்தெறிந்து, ஆங்கிலச் சிந்தனை மரபின் தாக்கத்தோடு கூடிய ஒரு 'தாவிச் செல்லும் நடை'யை (Leapfrogging style) அவர் அறிமுகப்படுத்தினார். வட்டார வழக்குகள், நனவோடை உத்தி, சமூக எதார்த்தவாதம் மற்றும் புராண மறுவாசிப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் தமிழ் உரைநடையை உலகத்தரம் வாய்ந்த ஒன்றாக அவர் உயர்த்தினார். இந்த ஆய்வறிக்கை, புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு, தமிழ் உரைநடையின் பரிணாம வளர்ச்சியில் அவர் ஆற்றிய பன்முகப் பங்களிப்புகளை விரிவாக ஆராய்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்

புதுமைப்பித்தன், தமிழ் உரைநடை, மணிக்கொடி இயக்கம், சிறுகதை, எதார்த்தவாதம், வட்டார வழக்கு, புராண மறுவாசிப்பு, நனவோடை உத்தி.

முன்னுரை: தமிழ் உரைநடையின் வரலாற்றுப் பரிணாமம்

தமிழ் மொழியின் இலக்கிய வரலாறு சங்க காலம் முதல் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை பெரும்பாலும் செய்யுள் வடிவத்திலேயே செழுமை பெற்று விளங்கியது.

உரைநடை என்பது உரையாசிரியர்களின் உரை விளக்கங்களாகவும், சமயப் பரப்புரைகளாகவும் மட்டுமே சுருங்கியிருந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அச்சு இயந்திரங்களின் வருகையும், இதழ்களின் வளர்ச்சியும் உரைநடையை ஒரு சுயேச்சையான இலக்கிய வடிவமாக நிலைநிறுத்தின. பாரதியார் 'சுதேசமித்திரன்' இதழின் மூலம் எளிய உரைநடைக்கு வித்திட்டிருந்தாலும், உரைநடையைச் செதுக்கி அதை ஒரு நுட்பமான கலை வடிவமாக மாற்றிய பெருமை மணிக்கொடி கால எழுத்தாளர்களையே சாரும்.

புதுமைப்பித்தன் 1933 இல் மணிக்கொடி இதழின் மூலம் தனது இலக்கியப் பயணத்தைத் தொடங்கினார். அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய இலட்சியவாத மற்றும் கற்பனாவாத எழுத்துக்களுக்கு (Romanticism) மாற்றாக, அதிர்ச்சியூட்டும் எதார்த்தவாதத்தையும், சமூக விமர்சனத்தையும் அவர் முன்வைத்தார். தமிழ் கவிதைக்கு பாரதி எத்தகைய புதிய பாதையை அமைத்துக் கொடுத்தாரோ, அதே போன்றதொரு நவீனப் பாதையை உரைநடைக்கு புதுமைப்பித்தன் அமைத்தார். அவர் உரைநடையைச் சமூக மாற்றத்திற்கான கருவியாக மட்டுமல்லாமல், மொழியின் அழகையும் வளத்தையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு களமாகவும் கருதினார்.

மணிக்கொடி இயக்கமும் தமிழ் உரைநடை மறுமலர்ச்சியும்

1930 களில் உருவான மணிக்கொடி இயக்கம் தமிழ் இலக்கியத்தின் 'மறுமலர்ச்சி' (Renaissance) காலமாகத் திகழ்கிறது. ஸ்டாலின் சீனிவாசன், வ. ரா., மற்றும் டி. எஸ். சொக்கலிங்கம் ஆகியோரால் தொடங்கப்பட்ட மணிக்கொடி இதழ், புதிய சிந்தனைகளையும், புதிய உத்திகளையும் கொண்ட எழுத்தாளர்களைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த இதழ் உரைநடையில் ஒரு புதிய ஒழுக்கத்தைக் கொண்டு வந்தது. அதுவரை நிலவி வந்த அலங்காரமான, நீண்ட வாக்கியங்களுக்குப் பதிலாக, சுருக்கமான மற்றும் அழுத்தமான வாக்கியங்கள் முன்னுரிமை பெற்றன.

மணிக்கொடி இதழ் தேசியவாத உணர்வோடும், அதே வேளையில் இலக்கியத்தில் ஒரு நவீனத்துவத் தேடலோடும் செயல்பட்டது. ஆனந்த விகடன் போன்ற இதழ்கள் வாழ்க்கையை மேலோட்டமாகவும், கலைமகள் போன்ற இதழ்கள் வாழ்க்கையை உயர் பண்பாட்டு நிலையில் இலட்சியவாதமாகவும் பார்த்தபோது, மணிக்கொடி வாழ்க்கையின் அடிமட்டத்து எதார்த்தங்களையும், சமூகத்தின் நிழல் பகுதிகளையும் படம்பிடிக்க முற்பட்டது.

மணிக்கொடி இயக்கத்தின் முக்கியத் தூண்கள்	பங்களிப்பு மற்றும் பண்புகள்
ஸ்டாலின் சீனிவாசன்	இதழின் முதல் ஆசிரியர்; ஆங்கில இதழியல் அனுபவத்தை மணிக்கொடியில் புகுத்தினார்.
வ. ரா. (வ. ராமசாமி ஐயங்கார்)	பாரதியின் மாணவர்; எளிய மற்றும் நேரடியான உரைநடைக்கு வழிகாட்டினார்.
டி. எஸ். சொக்கலிங்கம்	இதழின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவர்; 'தினமணி' நாளிதழின் வழியாக எளிய உரைநடையை மக்களிடம் கொண்டு சென்றார்.
பி. எஸ். ராமையா	மணிக்கொடியைச் சிறுகதை இதழாக மாற்றியவர்; பல புதிய எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்தினார்.
புதுமைப்பித்தன்	மணிக்கொடியின் மிகச்சிறந்த எழுத்தாளர்; உரைநடையில் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியவர்.

புதுமைப்பித்தனின் மொழிநடை: 'தாவிச் செல்லும் நடை'யின் நுட்பங்கள்

புதுமைப்பித்தனின் உரைநடை என்பது உணர்ச்சிகளின் வேகத்திற்கு ஏற்ப வளைந்து கொடுக்கக்கூடியது. அவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல முற்படும்போது, அந்த எண்ணத்தின் வேகமே வாக்கியத்தின் அமைப்பைத் தீர்மானிக்கிறது. இதனை அவர் 'தாவித்தாவிச் செல்லும் நடை' என்று குறிப்பிடுகிறார். இது தமிழ் மொழிக்கு முற்றிலும் புதியது. வார்த்தைகளை வெறும் தொடர்பு சாதனங்களாக மட்டும் பயன்படுத்தாமல், அவற்றின் மூலம் ஒரு காட்சிப் படிமத்தை (Imagery) வாசகனின் மனதில் உருவாக்க அவர் முற்பட்டார்.

ஆங்கில வாக்கிய அமைப்பின் தாக்கம்

புதுமைப்பித்தன் ஆங்கில இலக்கியங்களை ஆழமாகப் பயின்றவர். அதன் விளைவாக, ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் 'Compound Sentences' மற்றும் 'Complex Sentences' போன்ற அமைப்புகளைத் தமிழில் புகுத்தினார். இது வாக்கியங்களுக்கு ஒரு புதிய மிடுக்கையும், விரிவையும் தந்தது. குறிப்பாக, ஒரு விடயத்தைச் சொல்லும்போது அதற்கு

மேலதிகத் தெளிவு தருவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் 'Parenthesis' (இடைவாக்கியம்) முறையை அவர் தனது சிறுகதைகளில் மிகத் துணிச்சலாகப் பயன்படுத்தினார்.

எடுத்துக்காட்டாக, "முருகதாசனைப் பொறுத்தவரை – அது அவரது புனைப்பெயர் - அது இரண்டு பேர் செய்ய வேண்டிய காரியம்" என்ற வாக்கியத்தில், ஒரு முதன்மையான கருத்திற்கு நடுவே ஒரு கூடுதல் தகவலைத் தருவதன் மூலம், கதைசொல்லி வாசகனிடம் நேரடியாகப் பேசுவது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்துகிறார். இது உரைநடைக்கு ஒரு யதார்த்தமான தன்மையை வழங்குகிறது.

வட்டார வழக்கின் அறிமுகம்

தமிழ் உரைநடையில் அதுவரை சென்னைத் தமிழ் அல்லது தஞ்சாவூர் தமிழே ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தது. ஆனால், புதுமைப்பித்தன் தான் பிறந்த திருநெல்வேலி வட்டாரத்தின் மொழியை இலக்கியத்தில் வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்தினார். "திருநெல்வேலிப் பிள்ளையார் வாழ்க்கை முறையைச் சித்தரித்ததன் வாயிலாகத் தனது கதைகளுக்கு ஒரு தனித்தன்மை சேர்த்த புதுமைப்பித்தன், திருநெல்வேலித் தமிழைத் திறமையாக எழுத்தில் கொண்டு வந்தார்". இது வெறும் வட்டார மொழிப் பிரயோகம் மட்டுமல்ல, அந்தப் பகுதி மக்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டை அப்படியே பதிவு செய்யும் ஒரு மானுடவியல் முயற்சியாகவும் அமைந்தது.

சமூக எதார்த்தவாதமும் வறுமையின் சித்திரமும்

புதுமைப்பித்தன் ஒரு 'யதார்த்தவாதி' என்று போற்றப்படுவதற்கு அவரது சமூகப் பார்வையும், அந்தப் பார்வையை வெளிப்படுத்த அவர் கையாண்ட உரைநடையுமே காரணமாகும். அவர் சமூகத்தின் விளிம்பு நிலை மனிதர்களைப் பற்றி எழுதினார். "பிச்சைக்காரர்கள், விபச்சாரிகள், ரிஷா இழுப்பவர்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள்" இவர்களே இவரது கதைகளின் நாயகர்களாக விளங்கினர்.

பொன்னகரம்: ஒரு புதிய சமூகப் பார்வை

'பொன்னகரம்' சிறுகதை தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல். இதில் ஒரு குடிசைப் பகுதியின் வறுமையையும், அழுக்கையும் அவர் விவரிக்கும் விதம் மிகத் தனித்துவமானது. "வழி நெடுகச் சேற்றுக் குழம்புகள் - சாலையோரமாக 'முனிசிபல் கங்கை' – அல்ல, யமுனைதானே கறுப்பாக இருக்கும்? – அதுதான்" என்று எழுதுவதன் மூலம், வறுமையின்

கோரத்தை நையாண்டியுடன் பதிவு செய்கிறார். கற்பு என்ற விழுமியத்தைப் பசியோடு ஒப்பிட்டு அவர் முன்வைக்கும் விமர்சனம், அதுவரை இருந்த புனிதப் பிம்பங்களை உடைத்தெறிந்தது.

துன்பக்கேணி: ஒடுக்குமுறையின் மொழி

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் துயரங்களை விவரிக்கும் 'துன்பக்கேணி' கதையில், தீண்டாமை மற்றும் உழைப்புச் சுரண்டலை அவர் மிக ஆழமாகப் பதிவு செய்தார். அவரது உரைநடை இங்கு ஒரு சாட்சியமாக மாறுகிறது. வெறும் வர்ணனையாக இல்லாமல், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குரலாக அது ஒலிக்கிறது. இது போன்ற கதைகள் சமூக நுணுக்கங்களையும், மனித மன அழுத்தங்களையும் பிரதிபலிக்கும் ஆழமான படைப்பாக்க வடிவமாகத் தமிழ் உரைநடையை உயர்த்தின.

புராண மறுவாசிப்பு: தொன்மங்களில் நவீனக் குரல்

புதுமைப்பித்தன் மரபுகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டவர் அல்ல. அவர் மரபிலிருந்து உருவான புராணங்களை நவீனக் கண்ணோட்டத்தோடு மறுவாசிப்பு செய்தார். 'அகல்யை' மற்றும் 'சாப விமோசனம்' ஆகிய கதைகள் இதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

சிறுகதை	புராணக் கதை	புதுமைப்பித்தனின் மாற்றம் மற்றும் விமர்சனம்
அகல்யை	இந்திரனால் ஏமாற்றப்பட்டு கல்லான அகல்யை.	அகல்யையின் அழகையும், கௌதமனின் மன்னிப்பையும் ஒரு நவீனக் காதல் நோக்கில் அணுகுகிறார்.
சாப விமோசனம்	ராமன் பாதம்பட்டு சாபம் நீங்கிய அகல்யை.	சீதையின் 'அக்னிப் பரீட்சை' பற்றி அறிந்ததும் அகல்யை ராமனை வெறுத்து மீண்டும் கல்லாக மாறுகிறாள்.
கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும்	சிவபெருமான் பூமிக்கு வருதல்.	கடவுளைச் சாதாரண மனிதராக மாற்றி, இன்றைய சமூகத்தின் லஞ்சம், வறுமை மற்றும் போலித்தனத்தைச் சந்திக்க வைக்கிறார்.

'சாப விமோசனம்' கதையில், ஒரு "சாபத்திற்குள்ளான" பெண்ணைக் கொண்டு, "தெய்வீக" நாயகனான ராமனின் ஒழுக்கத்தை விமர்சிப்பதன் மூலம், சமூகத்தில் நிலவும் ஆண்-பெண் சமத்துவமின்மையை அவர் தோலுரித்துக் காட்டுகிறார். இது புராணப் பாத்திரங்களை வெறும் வழிபாட்டு உருவங்களாகப் பார்க்காமல், மனித உணர்வுகளின் பிரதிநிதிகளாகப் பார்க்கும் புதிய பார்வையைத் தமிழுக்கு வழங்கியது.

நனவோடை உத்தி: மனவெளியின் மொழிநடை

புதுமைப்பித்தன் தமிழ் உரைநடையில் அறிமுகப்படுத்திய மற்றொரு முக்கியமான நுட்பம் 'நனவோடை உத்தி' (Stream of Consciousness) ஆகும். ஒரு மனிதனின் எண்ணங்கள் எவ்வாறு தாறுமாறாக ஓடுகின்றன என்பதை மொழியில் கொண்டு வருவதே இவ்வுத்தி. 'கயிற்றரவு', 'அன்று இரவு' போன்ற கதைகளில் புதுமைப்பித்தன் இதைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

மனித மனம் என்பது ஒரு சீரான ஓடை அல்ல. அதில் ஒரு நினைவு ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போதே வேறொரு சிந்தனை குறுக்கிடும். புதுமைப்பித்தன் இந்தச் சிக்கலான மனவோட்டத்தை "வார்த்தைகளை வெறும் தொடர்பு சாதனமாகக் கொண்டு, தாவித் தாவிச் செல்லும் நடை" மூலம் சாத்தியப்படுத்தினார். ஒரு எண்ணம் முடியாமல் மற்றொன்று தொடங்குவதை வாக்கிய அமைப்புகளின் மூலமே அவர் உணர்த்தினார். இது தமிழ் உரைநடைக்கு ஒரு உளவியல் ஆழத்தைத் தந்தது.

உரைநடையின் அழகியல் மற்றும் சொல்லாட்சிகள்

புதுமைப்பித்தனின் உரைநடையில் ஒரு சிறப்பியின் நுணுக்கம் காணப்படும். அவர் சாதாரண சொற்களுக்குக் கூட ஒரு கம்பீரத்தையும் அழகையும் சேர்க்கும் ஆற்றல் படைத்தவர். "வார்த்தைக்குள் சிக்காத கருத்துக்களை ஒருசில சொற்களில் அழகுற அமைத்துக்காட்டும் ஆற்றல் இவருக்குண்டு" என்று வி. செல்வநாயகம் குறிப்பிடுகிறார்.

அவரது வர்ணனைகள் மிகக் கூர்மையானவை. 'சிவசிதம்பர சேவகம்' கதையில் சிவசிதம்பர பிள்ளையின் தோற்றத்தை அவர் விவரிக்கும் விதம் இதற்கு ஒரு சான்று: "நரையோடி நெஞ்சை மறைக்கும் தாடி; கண்ணுக்கு மேல் பார்த்து சாரம் கட்டிவிட்ட மாதிரி புருவம்... வறுமையின் இருளடித்த கற்பக்கிரகம்". இங்கு வறுமையை ஒரு 'கற்பக்கிரகம்' (கருவறை) என்று அழைப்பதன் மூலம், அந்த மனிதன் வறுமையிலேயே பிறந்து, வளர்ந்து, அதில் ஒன்றிப்போனதை உணர்த்துகிறார்.

உரைநடை உத்தி	விளக்கம்	உதாரணம்/விளைவு
நையாண்டி (Satire)	சமூக முரண்பாடுகளைக் கிண்டல் செய்தல்.	'முனிசிபல் கங்கை' - அழுக்கு நீரைச் புனித நதியோடு ஒப்பிடல்.
புதுமைப் பிரயோகங்கள்	வழக்கமான சொற்களைப் புதிய முறையில் கையாளுதல்.	'அசுர மோஸ்தர்', 'பாம்பு தன் வாலைத் தானே விழுங்கல்'.
ஆங்கிலக் கலப்பு	நவீனத் தன்மைக்காக ஆங்கிலச் சொற்களையும் அமைப்புகளையும் பயன்படுத்துதல்.	'ஷஸ்பிளிண்டர்ஸ்களாக', 'பெபோமண்ட் கல்யாணம்'.
சுருக்கம் (Brevity)	செறிவான வாக்கியங்கள்.	ஒரு மின்னல் வெட்டுப் போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்துதல்.

புனைவு அல்லாத உரைநடை: கட்டுரை மற்றும் அரசியல் விமர்சனம்

புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகளில் மட்டுமல்லாமல், புனைவு அல்லாத உரைநடையிலும் (Non-fiction) பெரும் சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளார். அவர் எழுதிய சுமார் 50 கட்டுரைகள் தமிழ் இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் சமகால அரசியல் குறித்துப் பேசுகின்றன.

அரசியல் வாழ்க்கை வரலாறுகள்

புதுமைப்பித்தன் உலக அரசியலை உன்னிப்பாகக் கவனித்தவர். அவர் ஐரோப்பியச் சர்வாதிகாரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைத் தமிழில் எழுதினார்.

- **பேசிஸ்ட் ஜடாமுனி:** இத்தாலியச் சர்வாதிகாரி பெனிட்டோ முஸோலினியின் வாழ்க்கை வரலாறு.
- **கப்சிப் தர்பார்:** அடால்ஃப் ஹிட்லரின் வாழ்க்கை வரலாறு.
- **ஸ்டாலினுக்குத் தெரியும்:** ஜோசப் ஸ்டாலினின் கொள்கைகள் மற்றும் சோவியத் ரஷ்யாவின் வளர்ச்சி குறித்த நூல்.
- **அதிகாரம் யாருக்கு?:** அதிகாரத்தின் இயக்கவியலை விளக்கும் நூல்.

இந்த நூல்களில் அவர் பயன்படுத்திய உரைநடை அரசியல் தத்துவங்களை எளிய மக்களுக்குக் கொண்டு சென்றது. பாசிசம் என்பது "முதலாளித்துவத்தின் கொடூரமான யதார்த்தம்" என்று அவர் வாதிட்டார்.

மொழிபெயர்ப்பு குறித்த பார்வைகள்

புதுமைப்பித்தன் மொழிபெயர்ப்பு (Translation) மற்றும் தழுவல் (Adaptation) ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டைத் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தார். பிற மொழி இலக்கியங்களைத் திருடி, அவற்றைத் தனது சொந்தக் கதைகளாகக் காட்டுவதைத் 'தழுவல்' என்று அவர் கடுமையாகச் சாடினார். 1937 இல் இது தொடர்பாக 'கல்கி' கிருஷ்ணமூர்த்தியோடு அவர் நடத்திய விவாதம் தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிகப் பிரபலமானது. அவர் சுமார் 60 உலகச் சிறுகதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

விமர்சனங்களும் சர்ச்சைகளும்: ஒரு சமநிலைப் பார்வை

புதுமைப்பித்தனின் எழுத்துக்கள் அவரது காலத்திலேயே கடுமையான எதிர்ப்புகளைச் சந்தித்தன. அவரது படைப்புகள் "மக்களுக்குப் புரியாது" என்றும், அவற்றில் "அதிகப்படியான கசப்புணர்வும் எதிர்மறைத் தன்மையும்" இருப்பதாகவும் விமர்சிக்கப்பட்டது. மேலும், அவர் மேலைநாட்டு எழுத்தாளர் மோப்பசானின் (Maupassant) கதைகளைத் தழுவி எழுதினார் என்ற குற்றச்சாட்டும் முன்வைக்கப்பட்டது.

இருப்பினும், அவரது ஆதரவாளர்கள் அவர் கையாண்டது தழுவல் அல்ல, அது ஒரு படைப்பூக்கமுள்ள மறுவாக்கம் என்று வாதிட்டனர். அண்மைக் காலத்தில், ஏ. மார்க்ஸ் போன்ற விமர்சகர்கள் புதுமைப்பித்தன் தனது கதைகளில் தலித்துகள் மற்றும் கிருஸ்துவர்களைச் சித்தரித்த விதம் குறித்துக் கடுமையான விமர்சனங்களை முன்வைத்துள்ளனர். ஆனால், இத்தகைய விமர்சனங்களையும் கடந்து, தமிழ் உரைநடையை நவீனத்துவத்தை நோக்கி நகர்த்திய அவரது ஆளுமை இன்றும் போற்றப்படுகிறது.

முடிவுரை: தமிழ் உரைநடையின் நீங்காத அடையாளம்

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் புதுமைப்பித்தனின் பங்களிப்பு என்பது ஒரு தனிநபர் செய்த சாதனை என்பதை விட, ஒரு மொழியின் மரபை நவீனத்துவத்தோடு இணைத்த பெரும் பாலமாகும். அவர் உரைநடையைச் சாதாரணத் தகவல் தொடர்பு ஊடகத்திலிருந்து மீட்டெடுத்து, அதைக் கலை நுணுக்கம் கொண்ட ஒரு வடிவமாக மாற்றினார். அவரது

சிறுகதைகளில் வெளிப்பட்ட எதார்த்தவாதம், வட்டார வழக்கு, சமூக விமர்சனம் மற்றும் புதிய உரைநடை உத்திகள் ஆகியவை இன்றும் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்கின்றன.

"கற்பனா சக்தியும் உணர்ச்சியும் உத்வேகமும் நிறைந்த ஒரு வசன கர்த்தனிடம் வசனம் அற்புதமாக வளைந்து கொடுக்கும்" என்று அவரே கூறியது போல, தமிழ் உரைநடை அவரிடம் மண்டியிட்டு அடிபணிந்தது. தமிழ் இலக்கியம் இருக்கும் வரை, உரைநடையில் புதுமையைத் தேடுபவர்கள் அனைவருக்கும் புதுமைப்பித்தனே ஒரு ஆதி குருவாக விளங்குவார் என்பதில் ஐயமில்லை. அவரது எழுத்துக்கள் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் ஒரு காலத்தால் அழியாத முத்திரையைப் பதித்துள்ளன.

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் புதுமைப்பித்தனின் பங்களிப்பு என்பது ஒரு தனிநபர் செய்த சாதனை என்பதை விட, ஒரு மொழியின் மரபை நவீனத்துவத்தோடு இணைத்த பெரும் பாலமாகும். அவர் உரைநடையைச் சாதாரணத் தகவல் தொடர்பு ஊடகத்திலிருந்து மீட்டெடுத்து, அதைக் கலை நுணுக்கம் கொண்ட ஒரு வடிவமாக மாற்றினார். தமிழ் இலக்கியம் இருக்கும் வரை, உரைநடையில் புதுமையைத் தேடுபவர்கள் அனைவருக்கும் புதுமைப்பித்தனே ஒரு வழிகாட்டியாக விளங்குவார்.

References:

1. புதுமைப்பித்தன். *புதுமைப்பித்தன் கதைகள்*. காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2000.
2. ---. *புதுமைப்பித்தனின் படைப்புக்கள் - தொகுதி 3*. ஐந்திணைப் பதிப்பகம், 1992.
3. ---. *உலகத்துச் சிறுகதைகள்*. 3-ஆம் பதிப்பு, நவீனப் பிரசுராலயம், 1956.
4. ராமையா, பி. எஸ். *மணிக்கொடி காலம்*. சாகித்திய அகாதமி, 1982.
5. செல்வநாயகம், வி. *தமிழ் உரைநடை வரலாறு*. குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை.
6. Sureshkumar, Monika, and Meenakshi Sivakaminathan. "Analysis of Colonial Locales in Pudhumaipithan's Short Stories." *ROOTS International Journal of Multidisciplinary Researches*, vol. 9, no. 2, Nov. 2022.
7. Thrisha, S., and Dr. M. John Suganya. "Comparative Study of Kadavulum Kandasamy Pillayum and The God and Kandasamy Pillai." *International Journal of Novel Research and Development*, vol. 7, no. 11, Nov. 2022, pp. 155-58.
8. Venkatachalapathy, A. R. "Pudumaippithan (1906–1948)." *Sahapedia*, 2024, www.sahapedia.org/pudumaippithan-0